

Puheenjohtaja Seppo Söderholmin juhlapuhe A-piirin piirikokouksen avajaisjuhlassa 27.4.2013

Arvoisa piirikuvernööri, hyvä piirikokousväki

Olen erittäin iloinen siitä, että saan osallistua puheenjohtajakauteni loppupuolella oman piirini ystävyyspiirin vuosikokoukseen täällä Somerolla. Minulla on tässä piirissä monta hyvää lionsystävää. A-piiri on merkittävä piiri suomalaisessa lionsmaailmassa, sillä olette toiseksi suurin. Piirissä on yli 90 klubia ja niissä noin 2600 jäsentä. Piirissä on laskelmieni mukaan 16 naisklubia ja lisäksi 4 yhteisklubia.

Nuorena poikana sain tietää leijonista lähisukulaiseni kautta sekä seuraten Kotkan leijonien, herrasmiesten, järjestämiä tapahtumia. Tiesin heidän myös ajoittain juhlivan mirri kaulassa Kotkan klubilla. Millainen mielikuva sinulla oli leijonista ennen liittymistäsi järjestöömme ja onko mielikuvasi nyt muuttunut? Haluaisitko muuttaa julkisuuskuvamme ja jos niin millaiseksi? Monilla on sellainen käsitys meistä leijonista, että olemme herrakerho, julkisuudessa paheksuttu hyvä veli -yhteisö ja että osaamme juhlaa. Liittoon ei olla turhaan ensi kaudeksi perustamassa brändityöryhmää julkisuuskuvamme kirkastamaan. On nimittäin niin, että muita kuin pelkästään miesklubeja meillä on Suomessa jo joka neljäs eli 25 %. Naisklubeja on Suomessa yli 150 ja yhteisklubejakin 80, kun klubeja Suomessa on noin 940. Pienenä yksityiskohtana mainittakoon, että Suomessa ei ole yhtään ruotsinkielistä yhteisklubia. Suomi on Euroopan neljänneksi suurin lionsmaa ja selvästi suurin Pohjoismaissa. Olemme ansainneet vihdoinkin kansainvälisen presidentin ja ehdokashan meillä on tänään täällä paikalla. Uskomme, että Harri valitaan, kun Euroopan vuoro tulee seuraavaksi.

Päättymässä oleva lionskausi on ollut minulle henkilökohtaisesti tähän asti paras näköalapaikka suomalaisen lionstoimintaan. Suomalaiset leijonat saavat paikkakunnillaan ja maailmanlaajuisestikin paljon aikaan. Tästä ovat viimeisimpinä esimerkkeinä viime kaudella toteutettu massiivinen puiden istuttaminen kaikkialle maailmaan ympäristönsuojelutekona, tuhkarokkorokotuskampanja yhdessä Gates-säätiön kanssa sekä Haitin ja Japanin luonnonkatastrofien jälkeinen avustustoiminta. Unohtaa ei myöskään sovi kahta SightFirst-kampanjaa näön suojelemiseksi. Helen Kellerille 1920-luvulla annetun lupauksen mukaisesti leijonat ovat tehneet merkittävää näönsuojelutyötä kaikkialla maailmassa. Myös suomalaiset ovat kunnostautuneet näönsuojelussa perustamalla vuosia sitten silmäklinikan Equadoriin ja Sri Lankaan perustamamme silmänsairaala aloitti toimintansa viime vuonna. Erinomainen saavutus oli meillä myös viime syksynä lyhyessä ajassa kerätty yli 25 000 euroa Phaco-leikkausmikroskoopin hankkimiseksi samaiseen sairaalaan. Se oli hieno voimanosoitus meiltä Suomen leijonilta. Olemme myös järjestäneet säännöllisin väliajoin tuottoisia Punainen Sulka –keräyksiä lasten, nuorten tai sotiemme veteraanien hyväksi.

Lionstoiminnalta halutaan nykyisin ehkä entistäkin enemmän sosiaalisuutta, yhteisöllisyyttä. Näin ollen klubin sisäiset viihtyvyystekijät korostuvat. Klubien ikä- ja sukupuolirakenne on vinoutunut. Nyt tarvitsisimmekin lisää itseämme nuorempia miehiä ja naisia, uusia klubeja, naisklubeja ja mielellään myös yhteisklubeja. Mainittakoon, että Ruotsissa on jo paljon yhteisklubeja. Siellä on myös paljon jonkin harrastuksen ympärille perustettuja klubeja ja muulta maailmasta löytyy myös jopa täysin verkossa kokoontuvia ns. kyberklubeja.

Helmikuussa menehtynyt entinen piirikuvernööri Martti Pänkälä kirjoitti tämän vuoden alussa muutosvalmentajatyttärelleen eräänlaisena ”lionstestamenttina”, että hänellä oli jo Arne Ritarin kanssa keskustelua siitä, mitä ehkä olisimme saaneet aikaan, jos voimavarat väkisin yritetyn kasvun sijasta olisikin sijoitettu järjestön uudistamiseen ja ainakin kehittämiseen. Muutoksien

tarpeellisuudesta on Suomessa puhuttu juhlapuheissa vuosikymmeniä, mutta tekojen tasolla vasta muutama vuosi, tekemättä oikeastaan muuta kuin vähiten vastustettuja kosmeettisia muutoksia. Hän kirjoitti myös, että naisten tulo järjestöön vuodesta 1987 alkaen oli aluksi nihkeää, joskin pian huomattiin, että naiset lopulta pelastivat hiipuvat hiilokset ja sytyttivät uudenlaisen roihun.

Uudistusten läpivieminen ei ole helppoa. Nykyinen presidenttimme Sauli Niinistö totesi taannoin, että tekevään sattuu Suomessa. On ollut kuitenkin välttämätöntä tehdä tarpeellisia muutoksia liiton tasolla. Ajat muuttuvat ja meidänkin pitää seurata aikaamme. Hyvin yleisesti leijonien väitetään elävän vielä 1960 - 1970 -luvun maailmassa. Muutoksia vaaditaan yleisesti, mutta kun niitä toteutetaan, ne kohtaavat vastustusta. Ihminen on mukavuudenhaluinen haluten säilyttää vallitsevan tilanteen. Muutos voi kuitenkin olla se avain, joka avaa ovet kasvulle ja innostukselle.

Sääntöjen ja ohjeiden päivitystyö aloitettiin jo viime kaudella, mutta sitä on jouduttu jatkamaan vielä tällä kaudella. On otettu käyttöön uusia käytäntöjä toimialojen ja työryhmien kokoontumisissa. On tunnettu vastuuta taloudesta, ja hallinnon kokouskulut ovatkin selvästi pienentyneet. Hallituksen kokousten ja KVN-kokousten rakenne on uudistettu, kokoukset ovat oleellisesti tiivistyneet ja niiden pöytäkirjat ovat nyt myös kaikkien luettavissa liiton sivuilla. Uusi uutiskirjekäytäntö jäsenille on vakiintunut kuukausittaiseksi. Puheenjohtajan blogin kirjoitukset ovat vaihtuneet säännöllisiin väliajoin. Vuosikokouksen ohjelmaa sekä äänestys- ja ilmoittautumiskäytäntöjä uudistetaan jo Heinolassa ja uudistustyötä jatketaan tulevissa vuosikokouksissa. Erityisesti paneudutaan siihen, miten vuosikokousten osallistumiskustannukset saataisiin pienemmiksi ja kokoukset lyhyemmiksi.

Luettelin edellä joitakin liiton tasolla tehtyjä uudistuksia. **Nyt olisi sitten klubien vuoro.** Lahden uudistuneen lions toiminnan kutsuseminaarissa maaliskuun loppupuolella yksi osallistujista vertasi lionsklubia lintuhäkkiin, jonka ovi yritetään pitää tiukasti kiinni, etteivät linnut pääsisi karkaamaan. Tällä tarkoitetaan lionsmaailmassa ns. perälaudan vuotamista eli jäsenten eroamista. Mainittu puhuja käänsi asian kuitenkin toisinpäin. Hänen mielestään oven voisi jättää joksikin ajaksi kokonaan auki, mutta laittaa sisälle niin maukkaita ja hyviä siemeniä, ettei yksikään haluaisi lähteä sieltä pois ja sisälle pyrkijöitä olisi tungokseen asti. Näin tulisi klubeissakin toimia. Pitkäveteisten klubikokousten aika on auttamattomasti ohi. Meidän tulee nähdä vaivaa kehittääksemme kuukausitapaamisista mielenkiintoisia ja puoleensa vetäviä sekä toiminnasta yhä merkityksellisempää ja vaikuttavampaa. Klubeillahan on kauden aikana sääntöjen mukaan pakollisia kokouksia vain kaksi, vuosi- ja vaalikokous. Muita kuukausitapaamisia voidaan toteuttaa monella eri tavalla: ohjelmallisina klubi-iltoina, lounastapaamisina, yritysvierailuina, esitelmätilaisuuksina, vierailuina toisissa klubeissa tai yhteisinä retkinä ja matkoina.

Ihmiset haluavat tehdä vielä tänäkin päivänä yleisesti arvostettua vapaaehtoistyötä ja käyttää omia vahvuuksiaan toisten hyväksi. Toisia palvelemalla saa myös itselleen hyvää mieltä. Meidän tulee kiinnittää huomiota erityisesti klubeissa viihtymiseen. Jäsenet saavat yleensä kuukausitapaamisissa nauttia hyvästä ruoasta ja hyvästä seurasta. Parhaassa tapauksessa myös jokin uusi asia jää mieleen. Tapaamismuotoja vaihdellen, rentoa yhdessäoloa lisäten ja hyviä varainkeräys- ja palveluaktiviteetteja kehittäen turvaamme tulevaisuutemme. Kaikkia asioita ei myöskään tarvitse käsitellä kuukausitapaamisissa eikä muitakaan kokouksia pitää fyysisesti, sillä meillähän on nykyaikaiset viestintävälineet käytössämme. Ovatko piirikuvernöörien ja piirin muiden virkailijoiden vierailut toimialueensa kaikissa klubeissa kautensa aikana osittain hoidettavissa muilla tavoin? Hallituksen tai toimikuntien pikakokouksia voi pitää myös sähköpostilla tai skype-yhteydellä. Klubin hallitukselle pitää antaa lisää valtaa, sisäistä tiedotustoimintaa tehostaa ja toimintaa kehittää klubitoimikunnassa kolmen vuoden syklein klubin strategian mukaisesti, päävetoine istuva presidentti, tuleva presidentti ja edellinen presidentti. On myös muistettava, että kaikille

englanninkielisille virkailijalyhenteille löytyy suomalaiset vastineet. Onko merkki- ja palkitsemiskäytännöissämme korjaamisen varaa, kuten myös pukeutumisessa ja byrokraattisuudessa, kuten yksi lion viime Lion-lehdessä kysyy?

Hyvät kuulijat, kun minua ensimmäisiä kertoja pyydettiin asettumaan liiton varapuheenjohtajaehdokkaaksi, vastasin olevani valmis sitten, kun mielessäni on riittävästi kehitettäviä asioita ja tukenani sopiva määrä samoin ajattelevia leijonia. Vaalipuheessani Vaasassa korostin klubien toiminnan kehittämistä, liiton talouden tasapainottamista, toimintatapojemme uudistamista, vähintään nykyisen jäsenmäärän säilyttämistä, viestintää, nuorten asioita ja julkileijonana olemisen tärkeyttä. Ennen kauteni alkua pyysin erään lappeenrantalaisen muutosvalmentajaksi koulutetun naisleijonan kirjoittamaan ajatuksiaan kehittämistä vaativista asioista. Olen aika ajoin silmäillyt kyseistä kirjoitusta. Minua ohjeistettiin myös usean henkilön taholta ja pyydettiin tekemään uudistuksia.

Mitä on jäänyt tekemättä? Ennen kauden alkua painotettiin taloutta, viestintää, nuorisoasioita ja tietysti palvelua, joka on tämän kauden suomalainen ja kansainvälinen teema. Vaikka kokouskulut on saatu melko hyvin kuriin, menee hallintoon vieläkin liikaa rahaa ja organisaatio toimialoineen ja työryhmineen on liian raskas. Monissa piireissä nuorisoasiat eivät nousseet kovinkaan vahvasti esille, sillä esimerkiksi rauhanjulistikilpailuun olisi voinut saada paljon enemmän osallistujia, esseekilpailusta puhumattakaan. Joistakin piireistä ei tullut yhtään osallistujaa nuorten bändiskapa SKEBAn. Entäpä sitten klubien palveluaktiviteetit? Niissä on vielä runsaasti parantamisen varaa. Näyttää olevan paljon helpompi kerätä rahaa erilaisilla aktiviteeteilla kuin löytää uusia, erilaisia tapoja palvella. Toukokuusen uuden valtakunnallisen äitienpäiväviikon palveluaktiviteetin onnistuminen jää vielä nähtäväksi.

Olen verrannut maamme lionstoimintaa joskus Ruotsinlaivaan. Komentosillalta kapteeni avustajineen johtaa laivan kulkua ja näkee selkeästi reitin tietäen päämääräsataman. Matkustamotiloissa tai esimerkiksi yökerhossa matkustajat elävät aivan omaa elämäänsä. Kyllä he määränpään tietävät, esim. Tukholman, mutta reitistä ja laivan kulloisestakin sijainnista ei ole tietoa. Onko klubeissa samanlainen tilanne? Liiton puheenjohtajaa voi verrata kapteeniin ja matkustajia leijoniin. Oman klubin asiat tiedetään ja hoidetaan aika hyvin ja klubien tärkein avustuskohde löytyy useimmiten omalta lähialueelta tai asuinympäristöstä, mutta kiinnostaako piirin tai liiton, puhumattakaan kansainvälisen lionsjärjestön asiat ja päämäärät? Olemme kuitenkin kaikki saman kansallisen ja kansainvälisen laivan matkustajia.

Yhtenä syynä siihen, etteivät liiton julkistamat kauden painopisteet saa aina vastakaikua klubeissa voi olla se, että liiton toimintasuunnitelma vahvistetaan vasta kesäkuun vuosikokouksessa, jolloin monet klubit ovat jo tehneet oman toimintasuunnitelmansa. Toisena syynä näkisin liiton puheenjohtajan ja hallituksen vuosittaisen vaihtumisen. Klubeissa ja piireissä voidaan toimia kolmen vuoden sykleissä, mutta liitossa toimitaan usein vain yhden - kahden vuoden aikajänteellä, koska ei ole kuin yksi varapuheenjohtaja.

Arvoisat A-piirin leijonat, lionstoiminnassa on yhä imua. Joukkoomme liittyy vuosittain useampi sata palveluhaluista ihmistä. Otetaan heidät lämpimästi lionsperheeseemme. Annetaan nuorimmille jäsenillemme riittävästi vastuuta ja päästetään heidät irti. Se turvaa tulevaisuutemme. Lions-merkki on yhä tae kunnollisesta ja luotettavasta ihmisestä, leijonasta. Vaalitaan lionsperinteitä sopivasti nykyaikaan soveltaen. Pidetään huolta lähimmäisistämme, myös omassa klubissamme. Muistakaamme tänään kansallisena veteraanipäivänä sotiemme veteraaneja, joille olemme järjestämässä, jos Heinolan vuosikokous niin päättää, koko kauden 2014 – 2015 kestävä palveluaktiviteetin ikään kuin viimeisenä iltahuutona. Olemme heille sen velkaa.

Haluan kiittää teitä kaikkia pyyteettömästä auttamis- ja palvelutyöstänne, joka on suuntautunut niin kotimaahan kuin ulkomaillekin. Viidakon kuningas leijona on laumaeläin, niin mekin. Kuten me kaikki tiedämme: Yhdessä olemme enemmän.

Haluan lopuksi lainata paraislaisen opettajaryhmän kirjoitusta liiton sivuilta Sri Lankan kummilapsitoiminnasta ja sen suuresta merkityksestä sikäläisille lapsille. Kummilapsitoimintahan sai alkunsa D-piiristä ja on sittemmin levinnyt kaikkialle Suomeen. Suora lainaus kuuluu näin:

"Yhdessä olemme eläneet tsunamin runteleman Sri Lankan traagiset hetket, kuin myös yliopistoon pääsyn riemun. Kiitollisuus koulunkäynnin mahdollisuudesta on koskettanut tietenkin erityisesti meidän kummien mieltä. Luokanopettajina joudumme kokemaan välillä myös toisenkaltaisia mielenilmaisuja. Koulumme opettajakunta on vuosien saatossa osittain muuttunutkin, mutta koulumaksut on saatu aina kerättyä ongelmitta. On helppo auttaa, kun tietää että varat kulkeutuvat Lionsien kautta luotettavasti ja turvallisesti sinne, minne ne on tarkoitettukin. Tieto Imalkan valmistumisesta lääkäriksi tänä keväänä sai meidät luonnollisesti valtavan ylpeiksi suojattimme uurastuksesta ja menestyksestä. Tuntuu hyvältä tietää, että apu on tehnyt tehtävänsä, en osaa kuvitella parempaa tapaa auttaa. Sen lisäksi, että yksi älykäs lapsi on nostettu ankeista oloista arvoiseensa elämään, raha on myös muuttunut joksikin paljon sitä arvokkaammaksi: auttaviksi käsiksi sinne, missä niitä tarvitaan. Nyt nuo kädet auttavat monia, monia muita ."

Bästa lionsvännen från fastlandet och från Åland

Det är en stor glädje för mig att få delta i det egna D-distriktets vändistrikts årsmöte. Det är sällan som jag besöker den här landsändan då jag bor i Villmanstrand. A-distriktet är det näst största distriktet i Finland. Till ert distrikt hör även Åland där vi har en av våra största klubbar, LC Mariehamn.

Under den här perioden har vi betonat en ansvarsfull skötsel av ekonomin, ungdomsärenden, kommunikation och service. På förbunds nivå har man gjort reformer som man efterlyst och nu hoppas man att reformvägen även skall nå klubbarna. I klubbarnas verksamhet betonas medlemmarnas trivsel och verksamhetens effektivitet. Vårt varumärke bör göras attraktivare och vår verksamhet bör intensifieras och samtidigt göras synligare. Arbetet med vårt varumärke, vårt brand, inleds under nästa period.

Bästa vänner, frivilligarbete är fortfarande uppskattat och det finns sug i lionsverksamheten. Låt oss vara stolta över att vara lions och låt oss njuta av lionismen. Jag tackar er för ert servicearbete här i hemlandet och för den verksamhet som riktar sig till utlandet och jag hoppas att ni i era klubbar ger era yngre medlemmar allt mera makt och ansvar. Det tryggar vår framtid.

Djungelns konung, lejonet, är ett flockdjur, såsom vi. Tillsammans är vi mera.

Tack. Kiitos.